

Sygn. akt II W 688/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Kinga Grzywacz i Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela : ----

po rozpoznaniu dnia 24 listopada 2017 r. i 11 stycznia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

Ł. K. (1) , s. K. i K. z d. S. , ur. (...) w O.

obwinionego o to, że :

1. W dniu 16 kwietnia 2017 r. o godz. 18:50 w msc. M. R. na ul. (...) kierujący pojazdem marki B. nr. Rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 53 km/h jadąc z prędkością 103 km/h gdzie dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi wynosiła 50 km/h

tj. o czyn z art. 92a k.w.

2. W dniu 16 kwietnia 2017 r. o godz. 18:50 w msc. M. R. na ul. (...) kierujący pojazdem marki B. nr. rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 51 km/h jadąc z prędkością 101 km/h gdzie dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi wynosiła 50 km/h

tj. o czyn z art. 92a k.w.

I. Obwinionego Ł. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. 92a k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. skazuje , zaś na podstawie art. 92a kw. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 (jeden tysiąc) złotych;

II. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od obwinionego Ł. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie koszty sądowe w kwocie 200 zł (dwieście złotych) w tym 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 688/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 kwietnia 2017 r. o godz. 18:50 w msc. M. R. na ul. (...) w terenie zabudowanym gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h pełniący służbę radiowozem oznakowanym funkcjonariusz Policji z (...) w L. mł. asp. M. Ś. wspólnie z sierż. szt. M. B. dokonał pomiaru prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) jadącego z kierunku miejscowości S. za pomocą laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...) w sytuacji gdy kierujący tym samochodem po minięciu punktu kontroli drogowej przyspieszył . Mł. asp. M. Ś. dokonał pomiaru prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...) w momencie gdy ten samochód

od niego się oddalał . Pod dokonaniu pomiaru prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) okazało się że jechał on z prędkością 103 km/h i o prędkość 53 km/h przekroczył dopuszczalną prędkość . Jednak mł. asp. M. Ś. nie dokonywał zatrzymania tego samochodu marki B. nr. rej. (...) do kontroli drogowej z uwagi na fakt iż 700 m dalej znajdował się drugi patrol policji w składzie mł. asp. A. P. i sierż. sztab. W. K. (1) dokonujący pomiaru prędkości , tylko powiadomił radiowo mł. asp. A. P. o tym samochodzie który przekroczył dopuszczalną prędkość. Pomiar prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) został wykonany przez mł. asp. M. Ś. na prostym odcinku jezdni .

Chwilę później w dniu 16 kwietnia 2017 r. w msc. M. R. na ul. (...) na terenie zabudowanym gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h pełniący służbę radiowozem oznakowanym funkcjonariusz Policji z (...) w L. mł. asp. A. P. , po otrzymaniu informacji drogą radiową od mł. asp. M. Ś. o kierującym samochodem marki B. nr. rej. (...) , który chwilę wcześniej przekroczył dopuszczalną prędkość , dokonał drugi pomiar prędkości tego samochodu marki B. nr. rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) i zatrzymał ten samochód do kontroli drogowej. Powodem zatrzymania samochodu marki B. nr. rej. (...) do kontroli drogowej był fakt iż kierowca tego pojazdu kolejny raz przekroczył dopuszczalną prędkość i w momencie pomiaru prędkości dokonanej przez mł. asp. A. P. za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) poruszał się z prędkości 101 km/h i o 51 km/h przekroczył dopuszczalną w tym miejscu prędkość 50 km/h. Kierowcą zatrzymanego pojazdu okazał się po wylegitymowaniu obwiniony Ł. K. (1) , któremu mł. asp. A. P. okazał dokonany za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) numer fabryczny (...) pomiar prędkości który wynosił 101 km/h . Pomiar prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) został wykonany na prostym odcinku jezdni .

Laserowe urządzenia pomiarowe (...) nr fabryczny (...) i (...) posiadały aktualne w chwili dokonywania pomiaru świadectwo legalizacji ponownej (k. 2 i k. 81) i zostały skalibrowane przed rozpoczęciem wykonywania pomiarów (k. 45-46) .

Obwiniony Ł. K. (1) ma ukończone 31 lat , jest stanu wolnego , nie posiada nikogo na utrzymaniu , pracuje w firmie softwarowej i uzyskuje dochód w wysokości 12000 zł miesięcznie , nie był karany , nie leczy się odwykowo ani psychiatrycznie .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo wyjaśnień obwinionego Ł. K. (1) (k. 44) , zeznań świadków : A. P. (k. 8 i k. 45-46) , M. Ś. (k. 11 i k. 46) , M. B. (k. 84) , W. K. (2) (84-85) i J. N. (k. 85) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , świadectwa legalizacji ponownej (k. 2) , notatki urzędowej (k. 5) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 25) , informacji o wpisach w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 37) , instrukcji obsługi rzędzenia (...) (k. 53-70) notatników służbowych (k. 71-80) i świadectwa legalizacji ponownej (k. 81) .

Obwiniony Ł. K. (1) staną pod zarzutami , iż

1. W dniu 16 kwietnia 2017 r. o godz. 18:50 w msc. M. R. na ul. (...) kierujący pojazdem marki B. nr. rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 53 km/h jadąc z prędkością 103 km/h gdzie dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi wynosiła 50 km/h tj. o czyn z art. 92a k.w.

2. W dniu 16 kwietnia 2017 r. o godz. 18:50 w msc. M. R. na ul. (...) kierujący pojazdem marki B. nr. rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 51 km/h jadąc z prędkością 101 km/h gdzie dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi wynosiła 50 km/h tj. o czyn z art. 92a k.w.

Obwiniony Ł. K. (1) podczas przesłuchania na rozprawie przed Sądem (k. 44) nie przyznał do pełnienia zarzucanego mu czynu . Obwiniony Ł. K. (2) na rozprawie przed Sądem wyjaśnił jaki przebieg miała kontrola drogowa w dniu 16 kwietnia 2017 r. w miejscowości M. R. . Obwiniony Ł. K. (2) wskazał iż tego dnia jechał w stronę W. samochodem marki B. (...) za poprzedzającym go samochodem . W pewnym momencie minął patrol policji przeprowadzający pomiar prędkości . Paręset metrów dalej zobaczył drugi patrol policji dokonujący pomiar prędkości przez który został zatrzymany do kontroli drogowej. Kontrolujący go policjant okazał mu pomiar prędkości . Jednak w jego ocenie mimo

że nie jechał 100% zgodnie z przepisami ale na pewno nie jechał z prędkością jaką okazał mu kontrolujący go policjant . Ponadto obwiniony Ł. K. (1) stwierdził iż do pomiaru prędkości doszło gdy jechał prostym odcinkiem drogi (k. 44) .

Sąd dał pełną wiarę wyjaśnieniom obwinionego Ł. K. (1) w części w której stwierdził i z po zatrzymaniu do kontroli drogowej funkcjonariusz Policji okazał mu ręczny miernik prędkości na którym był wskazany czas pomiaru oraz prędkość. Na wiarę zasługuje również ta część wyjaśnień obwinionego Ł. K. (1) z której wynika iż przed zatrzymaniem do kontroli drogowej mijał inny patrol policji dokonujący pomiaru prędkości oraz że pomiar prędkości jego samochodu został dokonany na prostym odcinku jezdni . W tym zakresie wyjaśnienia obwinionego Ł. K. (1) są dokładne , spójne , logiczne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zwłaszcza z zeznanymi świadków : Ł. K. (1) (k. 44) , zeznań świadków : A. P. (k. 8 i k. 45-46) , M. Ś. (k. 11 i k. 46) i J. N. (k. 85) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę i dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , świadectwa legalizacji ponownej (k. 2) , notatki urzędowej (k. 5) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 25) , instrukcji obsługi urządzenia (...) (k. 53-70) notatników służbowych (k. 71-80) i świadectwa legalizacji ponownej (k. 81) .

Na wiarę nie zasługuje natomiast pozostała część wyjaśnień obwinionego Ł. K. (2) w której stwierdził iż na pewno nie jechał z prędkością jako okazał mu policjant podczas kontroli drogowej na ręcznym mierniku prędkości . W tym zakresie wyjaśnienia obwinionego są wewnętrznie sprzeczne , niejasne i nielogiczne oraz ukierunkowane na pomniejszeni swojej winy i uwolnienia się od odpowiedzialności za popełnione wykroczenia . Należy zauważyć iż zeznań świadków A. P. (k. 8 i k. 45-46) i M. Ś. (k. 11 i k. 46) wynika w jakich okolicznościach dwukrotnie został dokonany pomiar prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) w dniu 16 kwietnia 2017 r. Z zeznań świadka M. Ś. wynika iż podczas pierwszego pomiaru prędkości samochodu kierowanego przez obwinionego laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...) jechał on z prędkością 103 km/h w terenie zabudowanym gdzie obowiązuje dopuszczalna prędkość 50 km/h . Natomiast z zeznań świadka A. P. wynika iż podczas drugiego pomiaru prędkości samochodu kierowanego przez obwinionego 700 metrów dalej laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...) numer fabryczny (...) jechał on z prędkością 101 km/h w terenie zabudowanym gdzie obowiązuje dopuszczalna prędkość 50 km/h . Należy wskazać iż laserowe urządzenie kontrolno - pomiarowe (...) numer fabryczny (...) oraz laserowe urządzenie kontrolno – pomiarowe (...) były zaopatrzone aktualne w chwili pomiaru świadectwa legalizacji ponownej (k. 2 i k. 81) .

Wyżej wskazane fakty podważają prawdziwość wyjaśnień obwinionego Ł. K. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. P. , M. Ś. , M. B., W. K. (2) i J. N. jako jasnym dokładnym i precyzyjnym.

Z zeznań świadka A. P. – policjanta który dokonywał zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki B. nr. rej. (...) kierowanego przez obwinionego Ł. K. (1) wynika w jakich okolicznościach i dlaczego zatrzymał do kontroli drogowej ten samochód w dniu 16 kwietnia 2017 r. w miejscowości M. R. na ul. (...). Z zeznań tego świadka wynika iż chwilę wcześniej prędkość tego pojazdu została zmierzona przez inny patrol który prowadził kontrole prędkości 700 m wcześniej i został poinformowany radiowo o fakcie że samochód ten znacznie przekroczył dopuszczalną prędkość . Z zeznań świadka A. P. wynika jak wyglądał pomiar prędkości tego samochodu za pomocą urządzenia kontrolno – pomiarowego (...) numer fabryczny (...) . Świadek ten wskazał iż miał informację od wcześniejszego patrolu policji dokonującego pomiaru prędkości jakiemu samochodowi winien zmierzyć prędkość i zatrzymać do kontroli drogowej. Pod dokonaniu pomiaru prędkości tego samochodu marki B. nr. rej. (...) okazało się że jechał z prędkością 101 km/h w terenie zabudowanym gdzie obowiązywała prędkość 50 km/h. Ponadto z zeznań świadka A. P. wynika iż za każdym razem przed rozpoczęciem kontroli i dokonaniem pomiaru prędkości dokonuje kalibracji laserowego urządzenia pomiarowego (...) oraz jak wygląda pomiar prędkości tym urządzeniem (k. 8 i k. 45-46) .

Z zeznań świadka M. Ś. – policjanta (...) w L. wynika iż w dniu 16 kwietnia 2017 r. w miejscowości M. R. na ul. (...) dokonał pomiaru prędkości samochodu marki B. nr. rej. (...) w sytuacji gdy ten samochód gwałtownie przyspieszył i oddalał się od punktu w którym dokonywał pomiaru prędkości laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...). Pod dokonaniu pomiaru prędkości tego samochodu marki B. nr. rej. (...) okazało się że jechał z prędkością 103 km/h w terenie zabudowanym gdzie obowiązywała prędkość 50 km/h. Jednak nie dokonywał zatrzymania tego samochodu

do kontroli drogowej z uwagi na fakt iż 700 m dalej znajdował się drugi patrol policji dokonujący pomiaru prędkości , tylko powiadomił radiowo mł. asp. A. P. – pełniącego służbę w tym patrolu o tym samochodzie który przekroczył dopuszczalną prędkość . Ponadto z zeznań świadka M. Ś. wynika iż za każdym razem przed rozpoczęciem kontroli i dokonaniem pomiaru prędkości dokonuje kalibracji laserowego urządzenia pomiarowego laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...) oraz jak wygląda pomiar prędkości tym urządzeniem (k. 11 i k. 46) .

Natomiast zeznań świadków : M. B. (k. 84) i W. K. (2) (84-85) – policjantów (...) w L. wynika iż nie pamiętają przebiegu w dniu 16 kwietnia 2017 r. w miejscowości M. R. zeznań świadka M. B. kontroli samochodu marki B. nr. rej. (...) . Ponadto z zeznań tych świadków wynika jak wygląda pomiar i przygotowanie do pracy laserowych mierników prędkości w które są wyposażeni .

Jeżeli chodzi o zeznania świadka J. N.– pasażerki samochodu marki B. nr. rej. (...) wynika w jakich okolicznościach samochód kierowany przez obwinionego Ł. K. (1) został zatrzymany do kontroli drogowej . Z zeznań tego świadka wynika iż przed nimi i za nimi przed kontrolą drogową jechały inne pojazdy ale nie jest w stanie stwierdzić w jakiej odległości . Ponadto zeznań tego świadka wynika iż nie wie z jaką prędkością jechał samochód obwinionego jednak w jej ocenie nie przekroczył prędkości 100 km/h (k. 85) . Należy wskazać iż z zeznań tego świadka nie wynika jednak z jaką prędkością w momencie kontroli drogowej jechał samochodu marki B. nr. rej. (...) którego była pasażerką .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 92a k.w. podlega karze kto, prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. Przedmiotami ochrony przepisu art. 92 a k.w. są porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego zagrożone przez niedostosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. W tym przypadku porządek ruchu drogowego jest zabezpieczony przez przestrzeganie dozwolonej prędkości poruszania się pojazdu, co niewątpliwie przekłada się na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Przepis art. 92a k.w. porządkuje odpowiedzialność za wykroczenia polegające na przekroczeniu przez kierującego pojazdem dopuszczalnej prędkości, co dotychczas było przedmiotem odpowiedzialności bądź z art. 92 § 1, bądź z art. 97, w zależności od tego, czy przekroczenie było określone odpowiednio znakiem drogowym, czy też przepisami ustawy, co wielokrotnie prowadziło do nierównego traktowania osób naruszających wskazane przepisy. W dyspozycji przepisu art. 92 a kw. ustawodawca użył określenia „nie stosuje się do ograniczenia prędkości”, co w tym przypadku oznacza niepodporządkowanie się ograniczeniu prędkości obowiązującemu w ruchu drogowym nakazanemu znakiem drogowym lub wynikającym z przepisów ustawy, nieprzestrzeganie go czy też niestosowanie się do niego. Przy czym pojęcie ograniczenia należy tu interpretować jako ujęcie, zawarcie w pewnych ramach, granicach, co skutkuje tym, że czynność sprawcza w tym wypadku może polegać zarówno na przekroczeniu górnej granicy dozwolonej prędkości, jak i na zejściu poniżej dolnej nakazanej prędkości poruszania się pojazdu po danym odcinku drogi . W praktyce może dojść do rzeczywistego zbiegu komentowanego przepisu z art. 86, jeżeli sprawca, nie stosując się do przepisów ograniczających prędkość, spowodował zagrożenie w ruchu drogowym. Wówczas należy zastosować, zgodnie z treścią art. 9 § 1 k.w. , art. 86 k.w. jako przewidujący surowszą karę. (za Tomasz Grzegorzcyk (red.), Wojciech Jankowski, Monika Zbrojewska Komentarz do Kodeksu Wykroczeń).

Działanie obwinionego Ł. K. (2) niewątpliwie wypełniło wszystkie znamiona wykroczeń z art. 92a k.w. w albowiem w dniu 16 kwietnia 2017 r. o godz. 18:50 w miejscowości M. R. na ul. (...) kierujący pojazdem marki B. nr. rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 53 km/h jadąc z prędkością 103 km/h gdzie dozwoloną prędkość na tym odcinku

drogi wynosiła 50 km/h. Następnie obwiniony Ł. K. (1) w dniu 16 kwietnia 2017 r. chwilę później miejscowości M. R. na ul. (...) kierujący pojazdem marki B. nr. rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 51 km/h jadąc z prędkością 101 km/h gdzie dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi wynosiła 50 km/h . Samochód marki B. nr. rej. (...) kierowany przez obwinionego Ł. K. (1) poruszał się w momencie wykonania pierwszego pomiaru prędkości za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) z prędkością 101 km/h (wynik pomiaru) . Pierwszy pomiar prędkości samochodem marki B. nr. rej. (...) za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego laserowym urządzeniem kontrolno - pomiarowym (...) został wykonany przez mł. asp. M. Ś. – w sytuacji gdy samochód B. oddalał się od wykonującego pomiar policjanta (k. 5 i k. 11 i k. 46) . Pierwszy pomiar prędkości samochodem marki B. nr. rej. (...) został wykonany na prostym odcinku jezdni . Fakty te wynikają wprost z zeznań świadków M. Ś. (k. 11 i k. 46) , notatki urzędowej (k. 5) , kserokopii notatnika służbowego (k. 71-74) oraz częściowo wyjaśnień obwinionego Ł. K. (1) (k. 44) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Natomiast w momencie wykonania drugiego pomiaru prędkości za pomocą laserowego urządzenia pomiarowego (...) nr fabryczny (...) samochód marki B. nr. rej. (...) kierowany przez obwinionego Ł. K. (1) poruszał się z prędkością 101 km/h i pomiar prędkości również został wykonany na prostym odcinku jezdni . Fakty te wynikają wprost z zeznań świadków A. P. (k. 8 i k. 45-46) , notatki urzędowej (k. 1) , kserokopii notatnika służbowego (k. 75-80) oraz częściowo wyjaśnień obwinionego Ł. K. (1) (k. 44)

Ponadto należy wskazać iż laserowe urządzenia pomiarowe : (...) nr fabryczny (...) i (...) posiadały aktualne w chwili dokonywania pomiaru świadectwa legalizacji ponownej (k. 2 i k. 81) .

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina obwinionego Ł. K. (1) nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia wobec obwinionego Ł. K. (1) żadnych okoliczności łagodzących .

W powyższej sprawie Sąd na podstawie na podstawie art. 92 a kw. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył obwinionemu Ł. K. (1) karę grzywny w wysokości 1000 złotych. Sąd uznał , iż grzywna w wysokości 1000 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinionego Ł. K. (1) . Wymierzenie obwinionemu Ł. K. (1) kary grzywny w wysokości 1000 zł spełni zarówno cele zapobiegawcze i wychowawcze , jakie winny być osiągnięte w stosunku do ukaranego .

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od obwinionego Ł. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie koszty sądowe w kwocie 200 zł (dwieście złotych) w tym 100 zł (sto złotych) tytułem opłaty.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji .